

«Сміється Гоголь, як сміється дзвінко...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Сміється Гоголь, як сміється дзвінко!

А плаче як —

Того ніхто не зна.

Упала на дописану сторінку

Гірка сльоза, не перша, не одна.

Дивлюсь на Гоголя:

В печалі мудрі очі,

Безсмертна посмішка не гасне на губах.

Із «Мертвих душ» захланні морди вовчі

Гарцюють на осідланих гробах.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. II — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/smiietsia_hohol_yak_smiietsia_dzvinko